

Παπαδ. Κερσμ. Συμβ. νεοελλ. φιλ.

ΠΩΣΚ 17 σ. 69-70

Ἀφάρῳ

Ξεαῦρος

Ἰσοῖ Ἀ. Παπαδοπούλου - Καραγιάννης ἰσχύει "ἔν" αὐτοῖς. (ἴδ' ἐξιδ. 24) ἢ 25
ἐξιδ. 10 (σ. 60β) κώδικος τοῦ ἐν Κωνσταντίνῳ. Φίλ. Συλλογὴ βιβλικῶν
ἐν τῇ ἐκδόσει « Πίστις ἐν τῷ χρυσόβουλλῳ τοῦ Ξεαῦρου Ἀφάρῳ », ὅπου
ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν ἡ κατα' αὐτὸν ἀρχή [= 1597] ἐστὶν τὸ σωτήριον, ὡς ὁ
δὲ γράφει, ἐνδείκνυνται, ὅτι τὰς ἐκδόσεις Κωνσταντίνου ἐκδόσεις Μάβρις.

Ἀρχαῖα : « Τίμιον ἔργον ἢ ἀρετὴ καὶ τοῖς πᾶσι αἰδέσθην ... » κτλ.

Τοῖς βιβλικῶν ἐκδόσεων καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ξεαῦρου Ἀφάρῳ χρυσόβουλλῳ,
δι' ὃν ὁ δεσφύτης Ἰωάννης Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης ὁ Θεόφωτος ἔχει κινήσει τὴν οὐ-
νοβωτοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀφάρῳ, ὅτι τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει
Ξεαῦρου ἀναγνωρίζει ὁ Μάβρις Μαρτυρῶν.

Κατὰ τὸν ἐκδόστην (ἴδ' αὐτοῖς. σ. 54), αὐτὴ αὐτὴ ἀναγνωρίζει τὴν οὐνοβωτοῦ
μετὰ εἶναι ὅτι ἐν ἀρχαῖς τοῦ 14' αἰῶνος ἀμφότεροι αὐτῶν γινώσκοντες Νεοταρίους
καὶ Θεοφάνους καὶ οἱ ἀρχοντικῆς γένεας τοῦ [Ἀφάρῳ] (ἴδ' Ἰ. Ἀφάρῳ, Χρο-
νολ. καὶ ἱστορ., σ. 222 καὶ Κ. Σάββα Μουρ. Φίλ. σ. 169).

[Σημ. Α. Βραν.: Τὸ βεβαιωτήριον τοῦτο γράμμα τοῦ Μακρυγιάννου
δημοσιεύει ὁ Κ. Σάθας, Βιογρ. σχεδιάσμα περὶ Ἑρμούου Β',
ἐν Ἀθήναις ἰδ... σελ...]

